

נחזור לחתונה בבארשא ולשלחנו של האדמו"ר ר' פנחס האגער זצ"ל. כשחזרנו לאבסניא שלנו, הראה השעון שעה וחצי לאחר חצות הלילה והחסידיים היו רעבים מרוב הריקודים מסביב לשלחן הרבי. מה עשו? נכנסו למטבח, פתחו את התנור והוציאו משם את כל הסירים והקדרות ואכלנו את החמין (טשולענט) ואת הפשטידה של בעל הבית ולא השארנו שום דבר. כך זכיתי לפיצוי על הסעודה הראשונה שלא אכלתי. כששאלתי בתמיהה, היתכן לגנוב את האוכל מבעל הבית ומה יאכלו הוא ובני ביתו למחרת? צחקו עלי כולם ואמרו "רואים עליך שאתה אשכנזי מתנגד מהונגאריא שאינו מכיר את החיים החסידיים במארמרוש.

בבוקר, כשסיפרנו לבעל הבית ולעקרת הבית שהתנור ריק מאוכל ולא יהיה להם מה לאכול בצהרים, הם חייכו ואמרו: "ד' יעזור, שלא נמות מחרפת רעב". אני לא הבנתי את המשחק הזה. הדבר של פריצת התנור בביתנו היה לצחוק גם במקוה בשבת בבקר. כשחזרתי מבית המדרש בשעה מאוחרת של צהרים, חשבתי כי שוב לא יהיה לי מה לאכול בסעודה השניה, אבל טעיתי. ברגע שעשינו קידוש והתיישבנו על יד השלחן, נפתחה הדלת ונכנס ילד ובידו קערה מלאה אוכל חם שאדים עלו ממנה. הילד אמר "שבת שלום, אמא שלחה לאורחים קצת חמין". לאחר מספר דקות שוב נכנסה ילדה שהביאה פשטידה ועוד ועוד ילדים ושליחים הביאו כל מיני מאכלים, צחקנו ואכלנו. דמיוני העלה את זכר המשלוח מנות של פורים...

לאדמו"ר מבארשא היה קול חלש ובקושי שמעו אותו כשעבר לפני התיבה. לעומת זאת, היה לו גבאי, בשם ר' שמואל, שהיה חזן מפורסם, מלחין ואומן במוסיקה. הוא הנעים בקולו הערב גם בעת התפללות וגם בעת המסיבות. במיוחד היה ר' שמואל מומחה בשירי ה"וואלעך", כלומר, בשירי הרועים הרומנים בהרי הקארפאטים ששרו ונגנו בחלילים. בשירים האלו היו מביעים הרועים את סבלם כעין צלילי יללות ובסוף השיר ביטאו בניגון משמח בקצב מהיר, את תקוותם לעתיד יותר טוב. כאמור, הקצב של השיר הוא אגף ומסתיים בשיר עליו, המשמח את הלב. ר' שמואל היה מארגן בכל מקום שהגיע עם הרבי, מקהלה של נוער ומבוגרים בין החסידים, ומקהלה זאת ליוותה אותו ועזרה לו בשיריו. ר' שמואל התרומם על כנפי הנגינה בעת הסעודה השלישית, כשהיה שר שלוש פעמים "מזמור לדוד" ובכל פעם "וואלעך" אחר. השירים של ר' שמואל חדרו ללבי, ובשעות רעווא דרעווא כשישבתי בחושך ע"י הצדיק מבארשא בחבורת חסידים, הזלתי הרבה דמעות...

ר' שמואל היה גם מלחין מצוין וכשהרבי בא לשבות בקהלתי, הביא ר' שמואל לקהל מעריציו ניגון חדש. "הצגת הבכורה" של הניגון החדש התקיימה בתפלת קבלת שבת ב"לכה דודי" ועל הניגון החדש הוא חזר בעת עריכת השלחנות והריקודים, עד שנכנס לראשם ולדמם של כל החסידים.

האדמו"ר מבארשא הרה"צ ר' פנחס האגער זצ"ל, נפטר בשנת תש"א, ערב תקופת השואה, אבל הגבאי שלו, ר' שמואל נהרג על קדוש השם במחנות הנהשמדה, יחד עם אלפי חסידי בארשא, הי"ד. אך המנגינות והשירים שלו חיים וקיימים בעירנו ושרים אותם בחבורה בשבתות ובסעודות מצוה, ומשמחים את לב אלוקים ואנשים.